

РЕШЕНИЕ

№ 345

гр. Шумен, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, VIII-И СЪСТАВ (Н), в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Валентина Люб. Тонева

при участието на секретаря Й.Р.К.

като разгледа докладваното от Валентина Люб. Тонева Административно наказателно дело № 20233630201376 по описа за 2023 година

Обжалвано е Наказателно постановление № 23 – 0869 - 001090/ 07.06.2023г. на Началник сектор към ОДМВР - Шумен, с което, на основание чл.53 от ЗАНН, чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП, на И. И. Т. ЕГН ***** от гр.Шумен, са наложени административни наказания– „глоба“, в размер на 50 лева, за нарушение на чл.104а, от ЗДвП и глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 137 А, ал.1 от ЗДВП .

Жалбоподателят обжалва НП и иска съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание, редовно призован, се явява лично и поддържа жалбата си, като твърди, че не е провеждал разговор по телефона, докато шофира.

Процесуалният представител на въззиваемата страна оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда, да потвърди издаденото наказателно постановление като правилно и законосъобразно и излага доводите си за това.

ШРС, след като взе предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят, на 23.05.23 г. в 17,14 часа управлява МПС “ Ауди А 4“ с рег. № Н 1789 ВР в гр. Шумен, по ул. Съединение, до № 97 се движи в посока от ул. „Ивайло“ към бул. „Велики Преслав“, като при спиране и проверка е констатирано, че не носи СРМПС част 2 , по време на движение използва мобилен телефон без устройство, позволяващо използване на телефона, без участие на ръцете; по време на движение не използва обезопасителен колан, с какъвто МПС е оборудвано.

За описаните по-горе административни нарушения, на жалбоподателя бил съставен Акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 919193 от 23.05.2023г.

Актосъставителят е посочил, че с горните деяния от страна жалбоподателя са нарушени разпоредбите на чл.100, ал. 1, т.2 от ЗДвП ; чл. 104 а от ЗДВП и чл. 137 а ал.1 от ЗДВП .

Актът е бил подписан от нарушителя, като не е изложил възражения.

Впоследствие се е възползвал от законното си право и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН е депозирал писмени възражения.

В същите е посочил, че действително не е имал обезопасителен колан, но относно другите две нарушения заявява, че актът е незаконосъобразен.

По повод възражението е извършена проверка, приключила с докладна записка, съдържаща становище да не се издава НП за нарушението по чл. 100 ал.1 т.2 от ЗДВП , и

становище за издаване на НП за другите две нарушения- чл.104а, от ЗДвП и по чл. 137 А ал.1 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка е издадено Наказателно постановление № 23 – 0869 - 001090/07.06.2023г. на Началник сектор към ОДМВР - Шумен, с което, на основание чл.53 от ЗАНН, чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП, на И. И. Т. ЕГН ***** от гр.Шумен, са наложени административни наказания– „глоба“, в размер на 50 лева, за нарушение на чл.104а, от ЗДвП и глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 137 А ал.1 от ЗДвП.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, от разпита в съдебно заседание на актосъставителя Х. и на свидетеля Е.Ц., от присъединените на основание чл. 283 от НПК писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка по отношение на описаните в наказателното постановление нарушения съдът приема, от правна страна следното:

По отношение на нарушението по чл. 104а от ЗДвП.

Съгласно нормата на чл. 104 а от ЗДвП на водача на моторно превозно средство е забранено да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен чрез устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му.

От показанията на разпитаните по делото актосъставител и свидетел по акта се установява, че водача на лекия автомобил “Ауди А 4” с рег. № Н 1789 ВР по време на движение използва мобилен телефон без устройство, позволяващо използването на телефона без участието на ръцете.

По искане на жалбоподателя е допуснат и проведен разпит на св. С. С. съжителка на семейни начала с жалбоподателя, присъствала в МПС по време на проверката .

Съдът намира, че напълно следва да бъдат кредитирани показанията на свидетелите, доколкото същите лично са участвали в извършената проверка на жалбоподателя, като лично са възприели състоянието на автомобила и показанията им почиват на техни непосредствени впечатления за фактите, за които свидетелстват. В същото време показанията им са последователни и кореспондират, както помежду си, така също и с останалия събран по делото доказателствен материал.

В своите показания на 07.11.2023г. св. Ц. посочва : „.....Точно на кръстовището го забелязахме, че говори с дясната си ръка е поставил телефона си на ухото и като приближи, забелязахме, че е и без колан. Лично видях, че разговаря по телефона и с дясната си ръка държеше телефона до ухото си. Ние бяхме на 50 - 60м от кръстовището. Ние бяхме спрели. Двамата с колегата бяхме извън колата. Не носеше и талон за регистрация на автомобила. Причината за спирането на автомобила беше, че забелязахме, че водачът разговаря по телефона, управлявайки автомобила, но при спирането установихме, че няма колан. АУАН съставихме на място. Той го подписа. Каза , че има възражения, но на нашите бланки за актовете няма място да се вписват възражения. Той твърдеше, че не е разговарял по телефона. Това става през деня, имаше видимост. Аз ясно видях, че разговаря по телефона и това беше причината да спрем автомобила. Когато спряхме водача, той говореше по телефона и когато ни видя, започна да дърпа колана“ .

Същевременно актосъставителят сочи : „.....На 23.05.2023г., около 17.14 часа, бяхме на установъчен пункт - дневна смяна с Ц. Ц.. Бяхме дневна смяна, като имахме установъчен пункт на кръстовището между ул. „Съединение“ и ул. „Ивайло.“ На самото кръстовище няма как да спрем. Следователно спряхме на пет, десет метра приблизително, малко по - надолу от самото кръстовище, преди автоспирката. Към 17.14 ч към нас се зададе л.а. „Ауди А4“ с шуменска регистрация, от горе, от ул. „Ивайло“. Когато спря на кръстовището, водачът беше с вдигнат телефон с дясната страна, което ясно се виждаше. Аз бях на около десетина метра от водача, който се намираше в колата и ясно възприех, че той е с телефон в ръка. Ръката му беше вдигната, тъй като държеше телефон и водачът говореше с него. Даже като го спряхме, телефонът беше някъде около краката му. Това беше причината да предприемем спиране на автомобила. Освен това забелязахме, че водачът беше и без колан. Впоследствие се хвана за колана и го сложи. Аз абсолютно възприех нарушението, видях го и това беше причината за неговото спиране. В автомобила имаше жена - въпросната дама, която ще свидетелства. Имаше и дете в колата. Водачът подписа акта. Спрямо колана даде обяснения. Току - що си бил взел детето от градината и тръгнал на пет метра разстояние и още не бил си сложил колана. Добре, спор няма, но ул. „Ивайло“ продължава чак от „Владайско

въстание“. *Аз имам видимост на една малко по - кратка част - от оградата на детската градина, до самото кръстовище с ул. „Съединение“.* *Аз не мога да знам той от къде тръгва. Той може да е тръгнал от паметника, може - от София. За телефона обяснения не е давал.“*

Показанията на свидетелката съдът не кредитира, доколкото е налице пристрастие и естествено желание за оневиняване на съжителят ѝ.

Същевременно по делото от страна на жалбоподателя е представена справка за проведени разговори на 23.05.2023г., включващи диапазона от време преди и по време на проверката с телефон с № 0899963841.

От обясненията на жалбоподателя става ясно, че договорът с оператора относно процесния телефонен номер не е на негово име, а на фирма на негов приятел. Заявява твърдение, че този номер се ползва само от него. Същевременно в приложената справка е отразен разговор, проведен в 17:13: 59 часа, което според съда потвърждава тезата на административно - наказващият орган.

За това нарушение на основание чл. 183, ал.4, т.6 от ЗДВП, наказва се с глоба 50 лв. водач, който използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен чрез устройство, позволяващо използването на телефона без участието на ръцете му. И в този случай съдът приема, че административно-наказващият орган правилно е издирил приложимия закон, като правилно е квалифицирал нарушението и го е санкционирал съобразно абсолютния размер на предвидената в закона санкция.

По отношение нарушението на чл. 137а, ал.1 ЗДВП

Съдът приема, че жалбоподателят действително е управлявал процесния автомобил, без да е използвал съответния обезопасителен колан, поради което е нарушил визираната разпоредба.

Нарушението правилно е квалифицирано, приложената е и съотносителната санкционна разпоредба.

Свидетелите са категорични, че са възприели, че водачът на лекия автомобил “Ауди А 4“ с рег. № Н 1789 ВР е бил без поставен предпазен колан, в тази част показанията им не са противоречиви. Съобразявайки техните показания съдът намира, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си чл.137а, ал.1 от ЗДВП. Нарушението е осъществено чрез бездействие, изразяващо се в непоставяне на обезопасителния колан при предприемане на движение и докато трае това бездействие наказателно-отговорното лице е в нарушение, което се явява довършено едва с предприемане на дължимите действия или с преустановяване на движението на МПС, поради което обстоятелството дали впоследствие е поставил колана или не е ирелевантно.

Съгласно чл. 183 ал.4, т.7 пр.1 от ЗДВП наказва се с глоба 50 лв. водач, който не изпълнява задължението за използване на предпазен колан или носене на каска или превозва пътник, който не изпълнява задължението за използване на предпазен колан или носене на каска. Съдът намира, че административно-наказващият орган правилно е издирил приложимия закон, като правилно е квалифицирал нарушението и го е санкционирал съобразно абсолютния размер на предвидената в закона санкция.

С оглед естеството на нарушенията и обстоятелствата по извършването им не са налице условията за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Нарушенията не се отличават с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други подобни случаи. В същото време съдът намира, че липсват основания за квалифициране на нарушенията като маловажни и с оглед данните за личността на нарушителя, които се установяват от приложената по делото Справка за нарушител / стр.29/ и от които става ясно, че същият е бил наказван за различни нарушения по ЗДВП.

С оглед на изложеното, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление се явява правилно, законосъобразно и доказано и следва да бъде потвърдено изцяло.

Предвид изхода на делото и обстоятелството, че от страна на административно - наказващия орган е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът съобрази обстоятелството, че съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, в съдебните производства по обжалване на наказателно постановление страните имат право на разноси по реда на АПК. Според нормата на чл. 143, ал. 3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването, както е в процесния случай, тези разноси следва да се възложат в тежест на подателя на жалбата. Относно размера на разносните разпоредбата на чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт /какъвто е настоящия случай/, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело,

определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. В тази връзка съдът, като съобрази посочената разпоредба, както и обстоятелството, че настоящото производство не се отличава с фактическа и правна сложност, намира, че размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23 – 0869 - 001090/ 07.06.2023г. на Началник сектор към ОДМВР - Шумен, с което, на основание чл.53 от ЗАНН, чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП, на И. И. Т. ЕГН ***** от гр.Шумен, са наложени административни наказания– „глоба“, в размер на 50 лева, за нарушение на чл.104а, от ЗДвП и глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 137 А, ал.1 от ЗДвП .

ОСЪЖДА И. И. Т., ЕГН ***** , да заплати на ОД на МВР - Шумен сумата от **80лв.** /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено на основание разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от ЗПП, във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____